

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

**ОНОМАТОПЕЇЧНА ЛЕКСИКА ЯК ПРЕДМЕТ ЛІНГВІСТИЧНОГО
ДОСЛІДЖЕННЯ**

Студентки IV курсу групи Пкор 22-19
факультету східної і слов'янської філології
денної форми навчання

Освітньої програми:

корейська мова та література та переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.06 Східні мови та
літератури (переклад включно),

перша – корейська

Малиновської Анастасії Сергіївни

Науковий керівник:

Тогобицька А.І

Національна шкала ____

Кількість балів ____

Оцінка ЄКТС ____

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ЗВУКОНАСЛІДУВАННЯ В ЗАГАЛЬНІЙ ТЕОРІЇ МОВОЗНАВСТВА	5
1.1. Теорії проходження мови. Звуконаслідувальна теорія.....	5
1.2. Поняття звуконаслідувальної лексики та її стилістична функція.....	7
1.3.Звуконаслідування та переклад в корейській мові.....	9
Висновок до Розділу 1	18
РОЗДІЛ 2. МЕТОДИКА ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ОНОМАТОПЕЇЧНОЇ ЛЕКСИКИ	20
2.1. Своєрідність досліджень звуконаслідувальної лексики.....	20
2.2. Методи і етапи вивчення ономатопеїчної лексики корейської мови.....	27
Висновок до Розділу 2	32
ВИСНОВКИ	33
АНОТАЦІЯ	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	36

ВСТУП

При вивченні будь-якої мови виникають труднощі. При вивченні східних мов, як, наприклад, корейської або японської виникає більше труднощів, адже східні мови довгий час були поза межами досліджень. Варто зазначити, що у кожній з цих мов є явища, які майже не характерні іншим мовам, чим і можуть зацікавити дослідників. Корейська мова викликає особливий інтерес з точки зору дослідження звуконаслідувальних слів.

Обираючи тему для курсової, ми дивилися, перш за все, на її **актуальність**. Корейська мова багата на звуконаслідувальні слова, котрі широко використовуються як в розмові, так і у письмі. Звуконаслідування також часто зустрічається в художній літературі, наповнюючи мову звуками, за допомогою яких читач може не лише чітко уявити картину того, що відбувається, але й у деякій мірі відчутти національний колорит.

Дійсно, **актуальність теми** неможливо заперечити, адже широке вживання корейцями звуконаслідувальних слів є феноменом, який дуже часто зустрічається при вивченні корейської мови і викликає складнощі в перекладачів.

Метою роботи є вивчення та дослідження особливостей корейських ономапопей та їх структури, основних способів та методів дослідження звуконаслідувальної лексики.

Завдання:

Дати загальне визначення звуконаслідування;

Дослідити методи вивчення звуконаслідувальних слів;

Вивчити способи перекладу звуконаслідувальних одиниць;

Виявити різницю ономапопей в корейській мові від інших мов.

Об'єктом дослідження виступають звуконаслідувальні одиниці корейської мови, тобто, ономапопея.

Предметом дослідження є стилістичні функції та способи вивчення звуконаслідувальних слів з корейської мови на українську.

Матеріали дослідження взяті з художних текстів корейських авторів та навчальної літератури.

Методами дослідження є опрацювання наукових джерел та власне дослідження на основі порівняльного методу.

Практичне значення полягає у можливості застосування отриманих результатів для більш глибокого розуміння та розвитку навичок використання та перекладу звуконаслідувальних слів.

Явище ономотопеї досліджували А.М. Шахнарович, Є.І. Ісеніна, Н.І. Лепський, дослідження яких показують, що первинна невербальна система комунікації дитини пізніше переходить «звукозображувальну» стадію, коли перші слова відображають фундаментальну властивість дитячої мови: наблизити звукову форму до зображуваного предмету або явища, коли дитина шукає буквального відображення дійсності.

Термін «звуконаслідування» вперше фіксує «Общий церковно-славяно-российский словарь» П.Солова, але використовували цей термін ще автори перших російських граматик Н. І. Греч, А. Х. Востоков.

РОЗДІЛ 1. ЗВУКОНАСЛІДУВАННЯ В ЗАГАЛЬНІЙ ТЕОРІЇ МОВОЗНАВСТВА

1.1. Теорії походження мови. Звукonasлiдувальна теорія.

Ще з античних часів (V-IV ст.) виникали чималі філософські дискусії у межах розуміння сутності мови, її виникнення, походження. Представники школи Платона вважали, що назви предметам даються не довільно, а відповідно до їх природи, що свідчить про природний характер мови і, відповідно, закономірну біологічну зумовленість її виникнення.

Представники школи Демокріта стверджували, що назви зовсім не пов'язані з природою речей, що жоден предмет не потребує її. Назви предметів потрібні тільки людям для передавання думки про предмети іншим і тому встановлюються за умовною домовленістю.

Проблема походження мови в загальному мовознавстві є дуже складною. Припущення про походження мови робляться шляхом міркувань, бо первісна мова не має пам'яток письма. Головні питання, які ставлять перед собою дослідники, стосуються передусім того, а «Коли і як з'явилася мова?», «Якою вона була на перших етапах розвитку людства?» тощо.

Існує ряд гіпотез про походження мови, але жодна з них не в стані задовільно пояснити таке унікальне явище, як людська мова.

З усіх висунутих наукою теорій походження мови лише одна з моменту появи і до сьогодні зберігає свої позиції. Це – теорія божественного створення мови. Віра в те, що її створив і дав людям Бог дозволяє оминати ті перешкоди, об які розбиваються всі теорії появи мови еволюційним шляхом.

Історія людства дозволяє християнам стверджувати, що мова існує стільки, скільки й Бог, а згідно Біблії, Бог існує вічно.

Підвалини сучасних теорій походження мови заклали давньогрецькі філософи. За поглядами на походження мови вони розділилися на дві наукові школи: прихильників «фюсей» та прихильників «тесей». Перші дотримувались думки про природне походження назв предметів, вважаючи, що імена дані від природи, оскільки перші звуки відображали речі, яким відповідають імена. Той, хто іменує речі, повинен відкрити природою створене правильне ім'я, якщо ж це не вдається, то

він тільки виробляє шум. Їхні опоненти говорили, що назви були встановлені за угодою, домовленістю між людьми. За аргумент брались невідповідності між річчю і її назвою: слова мають по декілька значень, одні й ті ж поняття позначаються кількома словами. На це прихильники фюсей відповідали, що є правильні імена та імена, дані помилково. Давньогрецький філософ Платон у своєму діалозі «Кратил», названому на ім'я прихильника фюсей, який сперечався з Гермогеном, прихильником Тесей, запропонував компромісний варіант: імена створюються установниками імен у відповідності з природою речі, а якщо цього немає, то значить ім'я погано встановлено або спотворено звичаєм.

Наступний крок належав представникам філософської школи стоїків теж вважали, що імена виникли від природи, але якщо одні з перших слів були звуконаслідувальними, то інші звучали так, як вони впливають на почуття. Наприклад, слово мед (*mel*) звучить приємно, так як мед смачний, а хрест (*cruх*) - жорстко, тому що на ньому розпинали людей. Подальші слова з'явилися від асоціацій, перенесення по суміжності (*piscina* - «басейн» від *piscis* - «риба») або за контрастом (*bellum* - «війна» від *bella* - «прекрасна»). Якщо навіть походження слів приховано, їх можна встановити шляхом дослідження.

На думку багатьох лінгвістів, сильною стороною теорії звуконаслідування було визнання існування зв'язку між звуком та значенням у словах мови і визнання природного характеру цього зв'язку. Питання про зв'язок між звуком і значенням ставився багатьма вченими: Платон, Ж.Ж. Руссо, Ломоносов та інші.

Противники цієї теорії критикували її за недооцінку соціальних умов виникнення мови та за абсолютизацію принципу звуконаслідування. Однак, разом з тим принижували значення звуконаслідування і відмовились визнати існування звуко символізму як такого.

Ще існує кілька теорій походження звуконаслідування. Одна з теорій полягає в тому, що він розвинувся в результаті того, що люди імітували звуки навколишнього світу природи. Наприклад, ранні люди могли використовувати звуконаслідувальні слова для опису звуків тварин, наприклад «рев» для лева або «гук» для сови.

Інша теорія полягає в тому, що онома топея розвинулась із використання жестів і мови тіла. Згідно з цією теорією, ранні люди використовували жести та рухи для

спілкування, і ці жести з часом були замінені звуконаслідувальніми словами, які імітували звуки, які вони намагалися описати.

Остання теорія полягає в тому, що оноματοпея виникла як спосіб створити відчуття єдності та спільного досвіду серед групи людей. Використовуючи слова, які імітували звуки навколишнього світу, люди могли створити відчуття спільності та розуміння.

Незалежно від свого походження, оноματοпея стала загальною рисою багатьох мов у всьому світі та є важливим інструментом для створення яскравих описів, що запам'ятовуються.

1.2. Поняття звуконаслідувальної лексики та її стилістичні функції.

Мова людини є одним із складних процесів, який перебуває у постійному своєму розвитку. Сьогодні ми не можемо уявити наш світ без спілкування. З кожним днем з'являються все нові і нові явища, предмети, поняття та багато іншого, що змушує нас використовувати нові слова та висловлювання, що сприяють зручному та правильному висловленню думок того, хто говорить. Цей процес називається – словотворення.

Оноματοпея — це слово або група слів, які імітують звучання предмета, що описується. Наприклад, такі слова, як «гудіння», «шипіння» і «сплеск», є прикладами оноματοпеї. Термін походить від грецьких слів "ονομα", що означає "ім'я", і "ροειν", що означає "робити".

Використання оноματοпеї бере свій початок із давніх часів, і це було властивістю багатьох різних мов світу. Наприклад, в японській мові є багато звукоподражальних слів, які описують різні звуки, наприклад «ріка ріка» для блискучих або блискучих і «gasha gasha» для звуку брязкоту металу.

Існує безліч способів словотвору, але найцікавішим для вивчення є спосіб звуконаслідування або як прийнято говорити в науці оноματοпея. Оноματοпея пропонує нам створення слів за допомогою фонетичного уподібнення тому чи іншому звуковому явищу у живій чи неживій природі, а також у діяльності людини. Прикладами таких лексичних одиниць є слова «квакати», «плескати», «крякати» та інші.

Часто прийомом посилення художньої виразності може служити звуконаслідування. Звуконаслідуванням в морфології прийнято називати незмінні слова, що наслідують звуки живих створінь, механізмів чи звуки, характерні для навколишнього середовища.

В художній стилістиці звуконаслідування розуміється ширше – це вживання слів, які своїм звучанням нагадують слухові враження від зображуваного явища. Саму систему звуконаслідувальної лексики можна умовно поділити на три групи:

Ономатопея – слова, які з'явилися на основі звуконаслідування (охати, гикати, гавкати);

Звуконаслідувальні слова, що імітують звуки, характерні для когось, чогось, явищ або дій (мяу, дзинь, кап-кап);

Звукообразні слова (звукосимволізм) – лексеми, що сприяють образній передачі рухів, емоційних станів, фізичних та психічних явищ (зойк, кашель).

Стилістичні функції звуконаслідувальних слів різні:

А) часто використовуються для створення каламбурної гри;

Б) можуть стати яскравою мовною характеристикою персонажа;

В) виступають як допоміжні засоби, що посилюють враження, для опису природних явищ, пір року;

Г) лежать в основі багатьох антропонімів (Хрюша, Каркуша);

Д) можуть виконувати функції контекстуального синоніма і замінити дієслово або ім'я (Хрю-хрю втекла).

Звуконаслідування - це явище із закономірним не довільним фонетично вмотивованим зв'язком між фонемами слова та звуковою (акустичною) ознакою денотата, що лежить в основі номінації.

Звуконаслідування ж як клас слів можна позначити, відповідно, як слова, в звучанні яких відображені звукові характеристики відтворюваних ними об'єктів. При вивченні звуконаслідувальних слів немає підстав наполягати на умовному характері імітації в процесі звуконаслідування. Справа в тому, що кожна окрема мова адаптує певні звуки в залежності від своєї фонетичної системи. Тому, маючи одні й ті ж джерела походження, звуконаслідування можуть бути переведені в ту чи іншу фонетичну форму в різних мовах світу. Даний клас слів є практично у всіх мовах і,

як правило, являє собою мало чисельну групу лексичних одиниць. Японська мова у цьому плані є виключенням.

При вивченні явища звуконаслідування довго не проводили чітку межу між звуконаслідуваннями як такими та звукосимволізмами. Приблизно до середини ХХ століття була розроблена так звана універсальна класифікація звуконаслідувальних слів, де вони групувались по співвідношенні з денотатом.

Для визначення звукосимволізму є декілька термінів: «звуковий символізм», «фонетичний символізм», «символіка звуку». Явище звукосимволізму прийнято вважати зв'язком між фонемами слова та незвуковою ознакою денотата. Звукосимволізми також називають «ідеофонами» та «образними словами». Деякі дослідники дають визначення звукосимволізму як зв'язок між означеним та означником. Традиційно прийнято виділяти наступні явища, що передаються в мові з допомогою звукосимволізмів: властивості предметів, їх поверхні, форми, вигляду; способу, манери руху людини або тварини; вигляду, міміки, виразу обличчя людини; емоцій, настрою тощо. Звукосимволізми передають звуки в так званій умовній формі, що не має з ним прямого зв'язку, тобто, відображення звуку в мові, що не схоже на його реальне звучання. Можливо й таке, що звукосимволізмами передаються взагалі не звукові явища.

В лінгвістиці прийнято розрізняти «суб'єктивний» та «об'єктивний» звукосимволізм. В першому випадку мова йде про зв'язок між звуком і значенням в психіці людини, а в другому – про зв'язок між звуком та значенням в словах мови.

Тобто, звуконаслідування – закономірний та фонетично мотивований зв'язок між фонемами слова та звуковою ознакою денотата. Звукосимволізм – це закономірний, фонетично мотивований зв'язок між фонемами слова та незвуковою ознакою денотата.

1.3.Звуконаслідування в корейській мові.

Звуконаслідувальні слова в корейській мові – це слова, що передають звучання навколишніх предметів і явищ, називаються 의성어. Всі 의성어 можна поділити на п'ять великих груп. Найцікавішою з яких є група неоднозначних 의성어.

Усі корейські слова можна розділити на три основні категорії: піктограми, запозичені з інших мов, і споконвічно корейські.

Перша категорія слів — піктографічна лексика. Це слова, запозичені з китайської мови. Тому їх можна писати як корейськими, так і повністю китайськими ієрогліфами. Слово 의성어 також є піктограмою:

- Склад 의 (擬) - знати, порівняти, порівняти
- Склад 성 (聲) - звук
- Склад 어 (語) – мова

Другий тип слів — це запозичення з інших мов. Корейська мова запозичила багато з англійської. Наприклад, 아이스크림 - морозиво (від англ. ice-cream). Англійські слова адаптовані до корейської фонетичної системи. Тому вони звучать дещо інакше.

Третя категорія слів - споконвічно корейські. До цієї категорії і відноситься 의성어.

Ономатопея відноситься до слів, які імітують або передбачають звуки речей, які вони описують. Корейська, як і багато інших мов, має багату традицію ономатопеї. Ось кілька прикладів:

삐뚤어지다 - стати кривим або перекошеним

Це слово імітує звук чогось, що згинається або деформується.

꼬르르러지다 - скорочуватися або скорочуватися

Це слово імітує звук того, що щось стягується або стискається.

찰싹찰싹 - звук того, що щось натирають або скрабують

Цей вираз імітує звук тертя губки або тканини об поверхню.

뚜루뚜루 - звук ходьби на високих підборах

Це слово імітує звук постукування високих підборів об землю.

갈끔갈끔 - звук жування

Цей вираз імітує звук руху щелепи вгору-вниз під час їжі.

파당파당 - звук удару чогось важкого об землю

Це слово імітує звук стуку або удару.

뒤뚱뒤뚱 - звук незграбного руху когось або чогось.

Цей вираз імітує звук, коли хтось або щось спотикається або натикається на речі.

У сучасному мовознавстві існують різні класифікації звуконаслідувань залежно від аспекту вивчення. Дослідження звукотворчої лексики на матеріалі різних мов дає змогу виокремити критерії, за якими визначається звуконаслідувальна лексика. Звуконаслідування можна об'єднати в групи:

а) За типом сторони наслідування та характером наслідуваних звуків (тобто за семантико-функціональною ознакою) Можна з'ясувати, який саме образ він покликаний створити.

б) За функціями

в) За складовими ознаками (наприклад, звуконаслідування, що складаються з одного складу, що повторюється двічі), (укр.: буль-буль, кор.: 졸졸 (djol-djol)), тричі (укр.: га-га-га, кор.: 하하하 (ha-ha-ha)), зі змінами у другій частині (укр.: піф-паф, кор.: 덩 덩 (ding-dong))

г) Фонетичні особливості: акцентовані, дисонуючі використання в художньому мовленні: загальноприйняте, авторське, як засіб художньої виразності тексту, стилістичної експресії, для забарвлення емоцій в тексті та передачі інтонації живого мовлення.

За нашими спостереженнями, однією з найбільш використовуваних в останніх фоносемантичних дослідженнях є класифікація С.Вороніна. Її несхожість і унікальність полягає в тому, що автор класифікує звучання і їхні сполуки, що характеризують акустичний денотат. Воронін виокремлює основні параметри позамовних звучань: а) висота; б) гучність звучання; в) час звучання; г) регулярність звучання (періодичність коливань); г) дисонантність звучання. За висотою звучання буває низьке/високе; за гучністю - голосне/тихе; за часом удар/не удар; за регулярністю не удар тоновий/не удар шумовий; за дисонантністю - дисонанс/не дисонанс. Дослідник виокремлює три класи звучань: Враховуючи усі зазначені вище параметри, С. Воронін визначив дев'ять типів звучань: 1) удар; 2) тоновий не удар; 3) суто шумовий неудар; 4) тоношумовий не удар; 5) квазіудар; 6) чистий дисонанс; 7)

тоновий квазіудар; 8) виключно шумовий квазіудар; 9) тоношумовий квазіудар

І ще одну класифікацію ономатопейної лексики пропонує дослідник японської ономатопеї С. Чиронов. В основу цієї класифікації покладено (людей) гатунок денотата і розподілено ономатопейні одиниці за двома групами:

звуки живої природи;

звуки неживої природи:

1. Звуки тварин, пташок, жуків:

음매 – мукання корови

야옹 – котяче муркутіння

멍멍 – гавкіт собаки

쓰르람쓰르람 – стрекотіння цикади

삐꾸 – звук, який робить зозуля: ку-ку

2. Механічні та технічні звуки:

콧콧 – капання води

파르르 – булькати (про рідину, що витікає через вузьку шийку)

찰싸닥찰싸닥 – хлопок

칙칙폭폭 – звук поїзда

데구루루 – звук, що виникає, коли великий і круглий предмет котиться по підлозі

3. Звуки, що видаються людьми:

왁자지껄 – про звук балаканини, шуму, галасу в приміщенні

퐁퐁 – охнути (від болю)

쿨룩쿨룩 – звук сильного легеневого кашлю

훅훅 – звук, що виникає, коли п'єш воду

헐떡헐떡 – звук дихання, дуже утрудненого та швидкого

4. Звуки природи:

위잉위잉 – звук подиху вітру, повітря

꼰꼰 - дзюрчати (про поточну воду)

싸락싸락 – звук снігу, що опускається на землю

우수수 – звук падаючого листя

철썩철썩 – шум морської хвилі

5. Багатозначні:

와그르르 1) звук падаючих речей; 2) звук бурхливого кипіння; 3) звук гуркоту грому неподалік

바삭바삭 1) звук шарудіння сухого листя; 2) легке похрускування

서걱서걱 1) звук стебел, що зрізуються, рису, вівса або інших злаків; 2) хрускіт снігу; 3) звук, що видається при жуванні фруктів, печива; 4) звук третьової про щось твердої тканини, трави, гілок; 5) звук написання літер на папері

Розглядаючи корейську мову в рамках феномену звуконаслідування, можна побачити, наскільки багатий лексичний пласт звуконаслідувань порівняно з іншими мовами. Оноματοпея використовується не лише для представлення реальності за межами звуку та мови, але й для опису технічних ефектів, динаміки подій, психології та інших людських рис. Звуконаслідувальна лексика стоїть поза частин мови, не зважаючи на те можуть включатися до структури пропозиції на правах її членів.

Для формування певного ритму звуконаслідувальні слова можуть використовуватись і в поезії, для посилення емоційності в передачі образу. Такі слова завжди мають певну функцію. Тим не менш, знання таких слів збагатить вашу мову, зробить її більш живою.

Використання звуконаслідувальної лекції в усній мові характеризується рисами неформальності. Існує також два фактори розповсюдження ономатопів: їх проникнення в сферу звичайної лексики та наявність ситуацій, коли ономатопом не може бути заміненим синонімічною лексичною одиницею неономатопетичного характеру.

Оскільки широко розповсюджена в багатьох мовних жанрах корейська звуконаслідувальна лексика являє собою складне явище, перед перекладачем виникає проблема пошуку ефективних перекладацьких стратегій. Що стосується перекладу корейської оноματοпеї на українську мову, вони є до такої міри

самобутніми, що не мають аналогів у європейському мовному пласті. Понад несхожість у культурі та мові неймовірно тяжко транспортувати суть художніх творів з корейської мови на українську не втрачаючи при цьому важливі деталі твору, в корейській мові виділяють наступні групи лексичних одиниць:

Одиниці, що мають повні відповідності в українській мові. В корейській мові це зазвичай ономатопи. Повні лексичні відповідності зустрічаються, але досить рідко. Тобто, для перекладу потрібно підібрати такі мовні засоби, котрі би відповідали аналогу в мові оригіналу, не дивлячись на те, що іноді вони можуть виявитись різними по звучанню. Наприклад:

띠링 -дзинь, 또각 - цок, 슈웅 - вжух.

Одиниці переклад яких, перекладають словом, яке позначає явище:

싱긔 - посмішка (при відсутності звукового еквівалента для позначення дії);

수근수근 - шепотіння,

Одиниці, що мають неповні відповідності в українській мові. До цієї групи відносяться як звуконаслідування, так і звукосимволізми. Їх можливо перекласти українським словом або словосполученням, що найбільше підходить. Наприклад:

찰 - вшу-уух;

털썉 - плух (на різних мовах звучання буде різне і подібність не прослідковується)

Одиниці, що не мають еквіваленту в українській мові. Безеквівалентна лексика зустрічається рідко, а одне з її найяскравіших проявів – це ономотопея. Наприклад:

갸우똥 – звук (рухати головою із сторони в сторону, наприклад, так роблять цеценята);

끼익 – звук, коли машина різко зупиняється [자동차가 끼익 멈추다];

덜덜 – звук, коли тіло труситься;

똑똑 – звук, коли великі предмети або краплі падають один за одним [부엌 수도꼭지에서 물이 똑똑 떨어집니다], 살금살금 – звук, коли людина підходить крадькома.

В якості методів перекладу можуть бути застосовані наступні перекладацькі стратегії:

Лексичні трансформації: смисловий розвиток, анатомічний переклад;

Приєм перекладацької компенсації;

Граматичні трансформації: додавання або опущення елемента, заміна частин мови;

Описовий метод.

Прикладом перекладу звуконаслідувальної лексики даної групи є наступне речення:

다이아몬드가 반짝반짝 빛나고 있다 - Діаманти виблискують яскравим блиском.

Також запозичення використовують у тому випадку, коли необхідно не лише описати звуки, але й передати їх національний, відмінний від мови переклад, колорит (що особливо характерно для фольклору), і створюваний за допомогою оноματοпоетичних одиниць ритмічний малюнок оригіналу. Також вірогідно, що запозичення можуть використовуватися при відсутності в мові перекладу сталих способів передачі описуваних звуків.

Одним з характерних способів передачі корейських звуконаслідувань на українську мову є використання оноματοпоетичних дієслів та іменників, тобто, заміна частини мови.

В перекладах можуть використовуватися просторіччя та авторські okazionalizmi, особливо для передачі додаткових компонентів значення там, де це пов'язано зі стилем (наприклад, «бубоніти»). Іноді для передачі додаткових відтінків значення та більш точного опису звуків використовуються уточнюванні визначення.

Наприклад:

중얼 중얼거리다 – бубоніти (пробубоніти, забубоніти);

야옹야옹 울다 – нявкати (нявкання, занявкати, понявкати);

코김을 횡횡 내뿜다 – фиркати (фиркун, нафиркати)

Іноді еквівалент для перекладу оноματοпоетичної одиниці відсутній. В такому випадку це слово або опускається, або використовується описовий переклад чи додавання. Наприклад:

빠끔빠끔담배좀피워봐! - Ану, спробуй, попихкай цигаркою!

З цього прикладу стає більш зрозуміло, що “뽀뽀뽀뽀” становить собою складний вислів, еквівалентний за значенням цілому висловлюванню:

“담배 냄새 얼마나 좋구나! 담배를 피우는 걸 직접 느껴봐!” (Наскільки ж чудовий запах цигарок! Ану ж бо, сам спробуй це відчутти). Таким чином, за рахунок використання звуконаслідувального слова “뽀뽀뽀뽀” (пихкання, пускання диму) у складному вислові атрибутивного характеру “뽀뽀뽀뽀 담배를 피우다” досягається економія мовних засобів і рекламного обсягу, оскільки фраза набуває необхідної лаконічності, проте в українській мові відносини між людьми так не описують, тому в даний момент використовується описовий переклад.

До компенсації також належать випадки вживання фразеологізмів та інших стійких виразів для передачі образного компонента значення звуконаслідувальних одиниць.

Як правило, корейські оноματοпоетичні одиниці можуть бути передані в перекладі різними способами. Прийоми та способи перекладу, що використовуються при цьому, в цілому, відповідають написаному в теорії перекладу: зустрічаються запозичення, різного роду заміни, додавання, компенсації та опущення.

Запозичення можуть передати в перекладі національний колорит тексту і допомагають зберегти ритмічну структуру.

Додавання необхідні в перекладі тоді, коли всі відтінки значення не можуть бути виражені в перекладі однією лексемою.

Також оноματοпоетичні одиниці можуть опускатися в перекладі. У корейській мові звуконаслідування поділяється на міміку та оноματοпею. До першої групи належать слова, що імітують рух предметів і зовнішні символи. Наприклад, слово “활활” означає появу полум'я, що піднімається. До другої групи належать більш природні слова в більшості мов, які імітують звуки людей, тварин і птахів, а також звуки неживих предметів. Так, це слово “뽕뽕” стосується постійного вереску повітряної кулі чи бомби, що вибухає. Таким чином, звуко передавальний блок несе акустичне розширення, а звукознаковий – навпаки, проектуючи за допомогою вимови образ зовнішнього предмета. Сьогодні вебтуни мають мільйони читачів по

всьому світу, активно розповсюджуючи корейську культуру та індустрію поп-музики.

Будь-яка мова приховує у собі безліч особливостей. 의성어 можна сміливо називати родзинкою корейської мови. Адже ці слова як передають звуки, а й допомагають зрозуміти мовну картину світу корейців.

Така лексика відбиває національний колорит, тому її дуже складно перекладати. Найчастіше перекладачі просто опускають такі слова.

Річ у тім, що всі звуконаслідувальні слова емоційно забарвлені, використовуються у художніх текстах. Такі слова завжди мають певну функцію. Тим не менш, знання таких слів збагатить вашу мову, зробить її більш живою.

Висновок до Розділу 1

Звуконаслідування – закономірний та фонетично мотивований зв'язок між фонемами слова та звуковою ознакою денотата. Звукосимволізм – це закономірний, фонетично мотивований зв'язок між фонемами слова та не звуковою ознакою денотата.

Звуконаслідування допомагають передати звуки реальної дійсності різними способами. Все це призводить до того, що оноματοпоетичні слова, на відміну від інших лексичних одиниць, мають особливий фонетичний лад, який не типовий для звичайних слів мови.

Наприклад, багато звуконаслідувальні дієслова, які займають серед звуконаслідувальних слів значне місце, порівняно легко пізнаються і відрізняються від звичайних дієслів. Це виявляється можливим завдяки тому, що акустичні особливості фонем наближаються до акустичного сигналу в тій мірі, в якій це дозволяє зробити особливості індивідуального сприйняття носіїв даної мови і рамки сформованої фонетичної системи.

Експресивні характеристики людини являють собою цікаву, але майже не вивчену сферу корейської лексики. Як показав аналіз, звуконаслідувальні слова в функції експресивної характеристики людини простежуються в цілих тематичних групах і мають, таким чином, системний характер. Експресивні оноματοпоетичні характеристики людини найчастіше реалізуються в мові в функціях присудка і різних обставинах.

Звуконаслідувальні слова в корейській мові – це своєрідна передача звуків, предметів і явищ словами, які не є самостійною частиною мови, бо з точки зору граматики вони не являють собою єдиної граматичної категорії, а входять в різні частини мови. У зв'язку з тим, що ці слова не володіють морфологічними показниками, свої граматичні властивості вони реалізують в синтаксичних зв'язках. Звуконаслідувальні слова можуть виступати в реченні в якості підмета, присудка, означення та додатка і виконувати функції різних обставин. Це і є граматичний аспект оноματοпоетичних слів.

Всі 의성어 можно поділити на п'ять великих груп. Найцікавішою з яких група багатозначні 의성어. Так, одне слово може поєднати в себе нескінченне кількість абсолютно різних звуків.

Ономатопи як єдиний клас характеризуються функцією символічної передачі явищ позамовної діяльності звуками мови і наявністю ряду формальних ознак.

Ономатопоетичні слова в цілому можна поділити на два великі класи: звуконаслідування та звукосимволізму. В корейських словниках і спеціальній літературі іноді зустрічаються варіанти, коли разом вони стикаються. Як правило, корейській ономатопоетичні одиниці можуть бути передані в перекладі різними способами. Прийоми та способи перекладу, що використовуються при цьому, в цілому, відповідають написаному в теорії перекладу: зустрічаються запозичення, різного роду заміни, додавання, компенсації та опущення.

РОЗДІЛ 2. МЕТОДИКА ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ОНОМАТОПЕЇЧНОЇ ЛЕКСИКИ

2.1. Своєрідність досліджень звуконаслідувальної лексики

Звуконаслідування це дуже цікава тема для досліджень і є не менш необхідною для сучасного розуміння мови. Звуки вони оточують нас: природа, механізми, люди. Ми завжди і постійно чуємо їх. Ці звуки є однаковими по всьому світу. Різними звуки постають тільки в мовах, оскільки вони відтворюється і ідентифікуються мовцями залежно від особистості їхньої мови.

Дослідження по ономотопеї можна провести взявши будь-яку сучасну мову бо в кожній із них функціонує дуже багато слів походження яких має звуконаслідувальний характер. Фоносемантичні правила є справедливими і дієвими для всіх мов світу. Звукосимволічна подібність між мовами не залежить від їхньої генетичної спорідненості.

Згідно з сучасним розумінням, термін ономотопеї використовується для визначення немовного звуку безпосередньо імітацією, поєднуючи отриманий пункт з фонетичним інвентаризацією конкретної мови. Багато лінгвістів сприяли розумінню цієї теми в Україні та іноземній лінгвістиці. У всіх творах увага дослідників в основному зосереджена у спадщині звуку, як приклад мотивації мови логотипу.

Слово змінюється з впливом часу, через те всі мовні явища можливо вивчати з позиції синхронні або діахронії. Діахронія - феномен і поняття, що позначає як присутність якихось подій у просторі в цілому так і продовження буття об'єктів і процесів будь-якого роду в інтервалах часу між цими подіями. Діахронія дозволяє досліджувати походження, розвиток ономотопеї, встановити зв'язки між реалією, що звучить, і її фонетичною репрезентацією. Визначити дані вибору тієї чи тієї фонемі розкрити шар лексики, пов'язаний з певним звуконаслідуванням, виявити ознаки номінації цих мовних одиниць, окреслювати їх. Названий підхід до досліджуваного мовного явища близько пов'язаний з етимологічним аналізом, тому що в процесі розвитку висловлювання неодноразово втрачає свою внутрішню форму, а тому може з'явитися питання висловлення генетичних звуконаслідувальних слів в словнику.

Синхронне обмірковування оноματοпеїчної лексики визначає низку інших завдань, а конкретно: вплив оноματοпів у тексті, обчислення їхніх лексико-граматичних і лексико-семантичних особливостей, з'ясування оноματοпеїчних конотацій, розв'язання проблем перекладу оноματοпеїчної лексики.

Вивчення звуконаслідування лексики посідає високе місце у вирішенні надзвичайно важливих мовних запитань, окрім того проблеми мотивації слова та походження мови. Дослідження оноματοпеї займає значне становище у вирішенні найважливіших мовознавчих питань, особисто проблеми мотивованості слова та походження мови. Таким чином, зацікавлення мовознавців, котрий стало відом до цього мовного явища, остаточно закономірний.

Дослідження оноματοпеї, в якій є можливість відслідкувати появу цікавих слів, вигуків - вже давно є цікавою темою серед лінгвістів. Часто буває так що на початковому етапі увагу дослідників у всіх мовах приваблює якраз оноματοпея. Звуконаслідування значну увагу приділяли такі науковці : Л.В. Щербу, Л.Блумфілда, О.І. Бодуена де Куртне, О.О Потебню, Р. Якобсон та ін.

Також і в українському мовознавстві осмисленню проблеми оноματοпеї були видані роботи : Є.А. Карпіловської, Т.М. Возного, Л.І. Мацько.

Актуальність нашого дослідження залежить від того, яке комунікативне значення і частота вживання звуконаслідувальної лексики в сучасній корейській мові, наскільки вона представлена в картині країни світу, а головне, від стилю мовлення корейської мови в розмовній і побутовій мові. І звичайно ми не можемо уникати того що розвиток звуконаслідування в корейській мові, досягає неймовірних вершин, що навіть складно уявити собі корейську без оноματοпеї. Особливо дякуючи «Манхва». Манхва - корейські комікси. Термін означає і анімаційні мультфільми, карикатуру, а поза Кореї зазвичай використовується позначення виключно корейських коміксів. З роками розвиток не припиняється, і синонімів та значень буде ставати все більше і більше.

З точки зору оноματοпеї, корейська мова дуже цікава. З теоретичної точки зору цей лексичний шар цікавий, оскільки він має багато ознак, які виділяють його в окремий лексичний клас, і не обмежується словами, що позначають звукові явища, що імітують екстралінгвістичну реальність, але також включає вербальні

репрезентації людини. зорові та інші сенсорні сприйняття, механічні впливи, динамічні стани, психічні та інші характеристики.

Питання, пов'язані з природою, принципами і функціями ономапоєї в корейській мові, частково досліджені в працях корейських лінгвістів, а також у зарубіжній корейській літературі. Подекуди ці питання були об'єктом дослідження на території колишнього Радянського Союзу. Однак комплексного дослідження структурно-семантичних особливостей корейської звукоподражательної лексики, а також специфічних функціональних особливостей не проводилося.

Так, одне слово зможе поєднувати в собі нескінченну кількість абсолютно різноманітних звуків. Це проявляється також в їх фонологічній структурі. За приналежністю до частини мови типові ономапоєї відносять до прислівників. Вони можуть перетворюватися в дієслова. За значенням можуть бути близькими до вигуків, але, на відміну від останніх, вони є обставинними членами речення.

Проведене дослідження теоретичних напрацювань дає змогу підкріплювати, що в сучасній лінгвістиці аналіз звуконаслідувальної лексики здійснюється в синхронічному аспекті на матеріалі різних мов. У працях корейських лінгвістів проведено вивчення невеликої кількості ономапоєїв. Це засвідчує недостатнє сприймання і скорочення сутності цього мовного явища, що, у свою чергу, є свідченням неглибокого інтересу до нього.

Наукові праці охоплюють аналіза як окремих лексико-семантичних груп, і великих лексичних сукупностей — лексичних галузей. Окрім традиційних структурно-семантичних описових ономапоєїчних досліджень лексики, в останні літа сформувалися три значні та популярні напрямки вивчення ономапоєїчної лексики:

а) порівняльні вивчення звуконаслідувальної лексики низки мов (насамперед, найпоширеніших), що може фігурувати використано виявлення національних особливостей розвитку цієї лексичної галузі: Айвазова Э.Б, Афанасьев А.Ю, Ермакова Н.М, Курашкина Н.А, Лапкина Л.З, Месхишвили Н.В, Нуруллова А.А, Фатюхин В.В.

б) функції аналіза як ономапоєїчної лексики, так і окремих ономапоєїв зі встановленням особливостей їх чинність в різних сферах комунікації (у розмовно-

побутовому стилі, художніх текстах тощо): Фролова О.П, Юдаєва О.В, Титова Е.А, Румак Н.Г, Алиєва С.А.

в) діахронічні вивчення особливостей вироблення й розвитку оноματοпеїчної лексики, що може існувати в подальшому використано для формулювання провідних тенденцій структурного і семантичного розвитку оноματοпеї як основи її впорядкування, класифікації й, відповідним чином удосконаленням: Толстая С.М, Тишина Е.В

В результаті дослідження деякі асоціації та образи з'являться у сприйнятті різних голосів у людській уяві. Цей атрибут стимуляційного спеціального відчуття, емоційної реакції та звуку різних зображень називається звуковим символом. За словами вітчизняного лінгвіста В.В Левицького., було встановлено звукове символічне значення. Левицький не на матеріальній, а з точки зору подібності структури між звуком та змістом. Тому неправильно визначити поняття знакового або ідолічного та символічного значення мови логотипу. Слово ікони, тобто звукові образи, можна пояснювати широко (звукова спадковість і звукове символічне значення), або більш вузько,затим що іконічні знаки можуть бути пов'язані з предметом своєю матеріальною подібністю.

Водночас за символіку звуку словниковий запас характеризується регулярними, неусвідомленими, фонетично вмотивованими зв'язками між фонемами слова та основними назвами. Обмеженість уявлення про звукосимволіку окреслює З.Я. Тулаєва.

У творі розрізняють первинну і вторинну звукосимволіку. Первинна звукова символіка — це ознака слів, що з'являються через звуконаслідування. Вторинна звукова символіка утворюється шляхом поєднання звукових асоціацій і значень. Враховуючи, що система звукового образу складається з мови звуконаслідування, ці поняття розрізнити не слід.

Звуконаслідування, або оноματοпея, визначається як умовне словесне наслідування мовою звуків навколишньої дійсності, хоча умовність словесного наслідування різних звуків є дуже відносною. Словотвірні-інтонаційні міметичні слова утворюються за певною схемою. Таким чином, якщо відомі властивості

готованих звуків, можна передбачити їхню структуру. Іншими словами, можна визначити акустичний тип фонем.

Звуковий символізм (фонематичний символізм) можна інтерпретувати як зв'язок між означенням і означуваним значенням і мотивованим знаком. Однак таке визначення не дозволяє виводити звуковий символізм з первинних чи вторинних мотивуючих слів, тобто неможливо визначити звукосимволічні слова, в яких має місце звуконаслідування. Фонологічні слова (ідеофони, слова-образи) часто представляють, серед іншого, різні види руху, світлові явища, розмір, форму, відстань до предметів, якості поверхні, фізіологічні та емоційні якості.

Дослідження ономатопеїчної лексики сучасної корейської мови показало, що ономатопеїчна лексика корейської мови характеризується поділом на дві групи: звуконаслідувальні слова та слова, що наслідують образи. Звуконаслідувальні слова корейської мови відображають різноманітні звукові явища навколишньої дійсності і здебільшого імітують звуки людини, тварин та птахів. Образотворчі слова виражають поняття, що виникають на основі зорового, дотикового та тактильного сприйняття зовнішніх властивостей предметів. Звуконаслідування

Фонетична лексика корейської мови характеризується розвитком двох типів полісемії на основі семантичних зв'язків: всередині фонологічної системи (коли всі синонімічні ряди є фонетичними словами) та поза нею, тобто з іншими неслуховими тематичними групами. З них варто відзначити важливість процесу вторинної рекомендації, де метафоричне перенесення є найбільш важливим.

Усі морфологічні способи словотвору, характерні для корейської лексичної системи загалом, за винятком скорочення, є типовими і для звуконаслідувальної підсистеми корейської мови.

З точки зору формальної позиції слід зазначити, що багато ономатопей мають яскраво виражене розмовне забарвлення. Водночас, ономатопоетичні слова часто зустрічаються у словниках, особливо в усному словнику. Це свідчить про те, що багато слів існують у сучасних мовах.

Сьогодні звуконаслідування вивчається у фонологічній площині. Враховуючи універсальність звуконаслідування, фонологічні закони є дійсними та ефективними для всіх мов. Ця теза особливо актуальна у світлі теорії ностратичної лінгвістики.

Були проведені деякі дослідження щодо використання ономапопеї в корейській мові, зокрема в галузі лінгвістики та мовної освіти. Деякі дослідження зосереджені на зв'язку між звуконаслідуванням і корейською фонологією, тоді як інші вивчають роль звуконаслідування в засвоєнні та вивченні мови.

Одним із таких досліджень є «Порівняльне дослідження корейської та японської звукопідказки» Лі Чан Сока, яке досліджує подібності та відмінності між використанням звукопідказки в китайській та японській мовах.

„Ономапопеїчні вирази корейською та англійською мовами”, проведеного Кім Санг Кеуном, аналізуються культурні та мовні чинники, які впливають на використання звуконаслідувань в обох мовах. Дослідження також порівнює відмінності звукової символіки ономапопеїчних виразів корейською та англійською мовами.

Також дослідження, опубліковане в Корейському журналі когнітивної науки в 2018 році, вивчало використання звуконаслідування в корейських дитячих книгах і виявило, що ономапопея часто використовується для опису звуків, пов'язаних із природою, тваринами та транспортом. Дослідження також відзначити, що дитячі книжки з більшою кількістю ономапопетичних слів, як правило, були більш привабливими та ефективнішими у сприянні вивченню мови.

Інше дослідження, опубліковане в „Journal of the Korean Society of Speech Sciences” у 2019 році, проаналізувало використання ономапопеї в корейських поп-піснях і виявило, що звуконаслідувальні слова зазвичай використовувалися для вираження емоцій, дій і фізичних відчуттів. Дослідження також показало, що ономапопею можна використовувати як інструмент для посилення емоційного вираження та спілкування в мовній освіті.

Ще одне дослідження, опубліковане в Корейському журналі когнітивної науки в 2015 році, вивчало зв'язок між корейською ономапопеєю та когнітивними процесами. Дослідники виявили, що звукоподражальні слова в корейській мові можуть допомогти людям краще запам'ятати та зрозуміти певні поняття, оскільки вони створюють більш яскравий уявний образ.

Також дослідження, опубліковане в журналі Корейського товариства мови та інформації у 2017 році, проаналізувало використання ономапопеї в корейських веб-

мультях, які є онлайн-коміксами, популярними в Кореї. Дослідження показало, що оноματοпея відіграє важливу роль у створенні тону та атмосфери веб-мультфільмів і що вона часто використовується в творчих та інноваційних способах передачі звуку та руху.

В кожному із цих досліджень, поглядаючи на кінцеві результати, ми можемо проаналізувати, що оноματοпея дає позитивний результат у всьому, легше сприймається дітьми та дорослими, матеріал в якому більше звуконаслідувальних слів є легше для запам'ятовування і розуміння. Також оноματοпеїчна лексика, може зробити цікавіше літературу, і викличе інтерес у багатьох людей.

Вже багато років, увагу читача привертають комікси, і оноματοпея це лексика без якої неможливо уявити такий жанр. Оноματοпея — техніка, яка використовується в коміксах для представлення звуків за допомогою слів і літер. Це допомагає створити більш захоплюючий і динамічний досвід читання, дозволяючи читачам уявити звуки, які вони читають. У коміксах звуконаслідувальні слова часто пишуться жирним шрифтом або стилізованими літерами, наприклад «БАМ!» або «ПАУ!», щоб підкреслити звуковий ефект. Вони також можуть бути написані іншим кольором або зі спеціальними ефектами, такими як зубчасті краї або хвилясті лінії, для подальшого посилення візуального ефекту. Звуконаслідування часто використовується в сценах бійки, де звукові ефекти можуть допомогти передати дію та вплив ударів руками, ногами та інших атак. Його також можна використовувати для представлення інших звуків, таких як дзиччання телефону, шелест листя або скрип дверей.

Це в загалом і захоплює читача, виникає інтерес до читання і оноματοпея є важливим інструментом для творців коміксів щоб оживити свої історії та залучити читачів у більш глибокий спосіб занурення. Так в Кореї стали популярними «Манхва» і в цілому жанр корейських коміксів захопив весь світ. «Справжня краса» — популярний південнокорейський веб-мультфільм (цифровий комікс), написаний та проілюстрований Яонгі. Манхва вперше був опублікований на платформі Naver Webtoon у 2018 році та набув великої популярності як у Кореї, так і за кордоном.

На додаток до цих досліджень, є багато ресурсів, доступних для тих, хто хоче дізнатися більше про корейську оноματοпею. Наприклад, є кілька онлайн-словників,

які містять визначення та приклади корейських звуконаслідувань, а також є підручники та ресурси для вивчення мови, які містять уроки про те, як використовувати звуконаслідування в корейській розмові та письмі.

Дослідження оноματοпеїчної лексики в корейській мові може вивчити наступне:

Типи звуконаслідувальних слів: дослідження може класифікувати звуконаслідувальні слова корейською мовою на різні типи, наприклад ті, що представляють звуки тварин, природні явища, діяльність людини тощо.

Звуковий символізм: Дослідження могло б дослідити зв'язок між звуками звуконаслідувальних слів і значенням, яке вони представляють. Наприклад, корейське слово «капання» — «뚝뚝» (тток-тток), що імітує звук краплі води, яка вдаряється об поверхню.

Частота вживання: дослідження може проаналізувати частоту вживання звуконаслідувальних слів у корейській мові в різних контекстах, таких як література, повсякденна розмова, реклама тощо.

Культурна значущість: дослідження може вивчити культурну значимість звуконаслідних слів у корейській мові, наприклад їх використання в традиційних народних казках, піснях і поезії.

Загалом, використання оноματοпеї є важливим аспектом корейської мови та культури, і її вивчення може дати розуміння того, як звук і значення пов'язані в мові.

2.2. Методи і етапи вивчення оноματοпеїчної лексики корейської мови

Звуконаслідувальна лексика є невід'ємним елементом повсякденного спілкування та літературної творчості. Величезний естетичний потенціал звуконаслідувальної лексики є причиною її широкого використання в художній літературі. Дякуючи семантичній варіативності звуконаслідування, письменник може передати особливий колорит, відтінок сенсу, уточнити образ завершення дії.

Збирання звуконаслідувальних слів. Одним із підходів до вивчення звуконаслідувань корейською мовою є збір звуконаслідувальних слів із різних джерел, таких як література, поезія, пісні, комікси та фільми. Це може допомогти

виявити закономірності утворення звуконаслідувальних слів у корейській мові та зрозуміти значення та відтінки, пов'язані з ними.

Методів вивчення і пошуку оноματοпеїчної лексики в сучасній корейській мові, можна поділити на такі сфери:

Проведення опитувань або експериментів: Інший підхід полягає в проведенні опитувань або експериментів для дослідження сприйняття та створення звуконаслідувальних слів корейською мовою. Наприклад, дослідники можуть попросити носіїв корейської мови оцінити доречність різних оноματοпеїчних слів для опису певного звуку чи дії або виміряти мозкову активність учасників, коли воничують або вимовляють звуконаслідувальні слова.

Аналіз мовних особливостей: лінгвістичний аналіз також може пролити світло на природу оноματοпеї в корейській мові. Наприклад, дослідники можуть досліджувати звукову символіку звуконаслідувальних слів, таку як зв'язок між фонетичними особливостями слова та його значенням, або використання повторення чи повторення звуку.

Порівняння з іншими мовами: нарешті, порівняльні дослідження можуть бути корисними для розуміння того, як оноματοпея працює в корейській мові порівняно з іншими мовами. Дослідники можуть порівнювати звуконаслідувальні слова, що використовуються в корейській мові, з тими, що використовуються в інших мовах, таких як японська чи англійська, щоб визначити схожість і відмінності в їх формуванні, значенні та використанні.

Загалом, поєднання цих методів може забезпечити повне розуміння оноματοпеї корейською мовою та її ролі в мові та культурі.

Розроблено та проаналізовано методики ідентифікації звукосимволічних слів, тобто критерії ідентифікації: повторюваність, фразеологічна близькість та ізоморфізм звукосимволічних слів у мовах світу. До звукосимволічних слів належать не лише слова, які визначаються сучасними носіями мови, але й усі інші словоформи, які в процесі мовної еволюції послабили або втратили цей зв'язок. Група звукосимволічних слів у мовах двох країн є значною.

Велика кількість семантично і структурно різних звуко-символічних і звуконаслідувальних слів утворюють нові лексико-семантичні розряди у складі дієслів та інших частин мови. Таким чином, ономапопея є першим рівнем системи звукозображальних засобів мови. Другий рівень цієї системи - звуко-символізм - більш складне явище, матеріальна основа якого на сьогоднішній день невідома.

Якщо структурні моделі двох мов подібні, то структурні моделі двох мов. Звуконаслідування всіх мов світу можна пояснити спробами відтворити природні та людські звуки за допомогою людських артикуляційних баз на фонетичному та фонологічному рівні кожної мови, так що певні природні звуки відтворюються однаково носіями різних мов, схожість звуко-символічних баз різних мов світу можна пояснити цим методом, але не таким чином. Таким чином, проблема звукової репрезентації, яка вже давно обговорюється під різними кутами зору, загострює одну з фундаментальних проблем лінгвістики: проблему вмотивованості мовних символів.

Методи дослідження, вказані вище є складними, що призводить до паралельного використання багатьох кореляційних методів досліджень мовної матеріалознавства. Зокрема, описові методи можуть підкреслити класифікацію проблем, а також контексти, компоненти та методи аналізу. Мета робить дослідження корейського людського організму в сироватці та функціональності.

Мета вивчення полягає у вивченні явища ономапопеї у сучасному корейському мовознавстві, а також в обґрунтуванні поширення ономапопеїчної лексики у сучасній корейській мові. Як стає ясно зі вступної частини, об'єктом вивчення постають звуконаслідувальні слова сучасної корейської мови. Предметом аналізу у запропонованій статті є структурні та семантичні прикмети ономапопеїчної лексики сучасної корейської мови. Залучений до дослідження матеріал - це ономапопи, зафіксовані в письмових джерелах, перш за все у тлумачних, спеціальних енциклопедичних словниках, а крім того узяті з національного корпусу корейської мови.

Вивчення звуконаслідувальної лексики корейською мовою можна розбити на кілька етапів:

Ознайомлення: Перший етап – знайомство із звуконаслідувальною лексикою. Це може бути через читання, прослуховування корейських ЗМІ або через спілкування з носіями мови. Важливо ознайомитися зі звучанням і значенням звуконаслідувальних слів.

Запам'ятовування: другий етап передбачає запам'ятовування звуконаслідувального словника. Цього можна досягти за допомогою повторення, мнемотехніки та інших прийомів запам'ятовування. Важливо запам'ятати звучання та значення слів.

Застосування: Третій етап – застосування ономапопеїчного словника в контексті. Це може передбачати використання лексики в розмові чи письмовій формі, або розуміння її під час зустрічі в ЗМІ чи спілкування з носіями мови. Цей етап допомагає зміцнити розуміння та використання словникового запасу.

Розширення: Четвертий етап – розширення звуконаслідувального словника. Це може передбачати вивчення нових слів, розуміння нюансів вживання та розпізнавання варіацій у вимові чи значенні. Розширення звуконаслідувального словникового запасу також може допомогти покращити загальне володіння корейською мовою.

Оволодіння: Завершальним етапом є досягнення оволодіння звуконаслідувальною лексикою. Це передбачає вміння природно та ефективно використовувати словниковий запас у спілкуванні з носіями мови та розуміння нюансів використання та контексту. Володіння звуконаслідувальною лексикою може покращити загальне володіння корейською мовою та її вільне володіння.

Методика дослідження звуконаслідувальної лексики в сучасній корейській мові може бути обґрунтована з кількох підстав:

Лінгвістичне значення: ономапопеїчні слова є невід'ємною частиною будь-якої мови та відіграють вирішальну роль у спілкуванні. Вони унікальні тим, що намагаються відтворити звуки об'єктів або дій, які вони представляють, що робить їх цінним лінгвістичним ресурсом для вивчення.

Культурне значення: звуконаслідувальні слова відображають культурні цінності та ставлення суспільства. Вивчаючи ономапопетичну лексику сучасної

корейської мови, дослідники можуть отримати уявлення про культурні традиції, звичаї та вірування корейського народу.

Педагогічна цінність: звуконаслідувальні слова часто використовуються під час навчання мови, щоб допомогти учням зрозуміти та запам'ятати нову лексику. Дослідження оноματοпеїчної лексики сучасної корейської мови може допомогти вчителям мови розробити ефективні стратегії навчання.

Міждисциплінарне значення: вивчення оноματοпеїчної лексики в сучасній корейській мові може бути цікавим для вчених у різних дисциплінах, включаючи лінгвістику, культурологію, освіту та психологію. Досліджуючи звуконаслідувальні слова та вирази, що використовуються в сучасній корейській мові, дослідники можуть зробити внесок у ширшу сферу міждисциплінарних досліджень.

Підсумовуючи, дослідження оноματοпеїчної лексики в сучасній корейській мові є вартою спробою, яка має значні лінгвістичні, культурні, педагогічні та міждисциплінарні наслідки. Він може надати цінну інформацію про корейську мову та культуру, а також сприяти розвитку стратегій навчання мови та міждисциплінарним дослідженням.

Висновки до Розділу 2

Ономатопи як єдиний клас характеризуються функцією символічної передачі явищ позамовної діяльності звуками мови і наявністю ряду формальних ознак.

Ономатопоетичні слова в цілому можна поділити на два великі класи: звуконаслідування та звукосимволізму. В корейських словниках і спеціальній літературі іноді зустрічаються варіанти, коли разом вони стикаються. Як правило, корейській ономатопоетичні одиниці можуть бути передані в перекладі різними способами. Прийоми та способи перекладу, що використовуються при цьому, в цілому, відповідають написаному в теорії перекладу: зустрічаються запозичення, різного роду заміни, додавання, компенсації та опущення.

Підсумовуючи можна згадати що із методів, які можна використовувати для вивчення - це можливість знаходження звуконаслідувальної лексики в літературі, казках, манхві, в популярних корейських піснях, ми можемо поглинути ономатопеїчну лексику з будь-якого джерела на корейській мові. Бо кількість ономатопеїчної лексики в сучасній корейській мові вражає своєю кількістю, та символізмом.

Когнітивний сценарій міститься в основі кожної лексико-семантичної групи ономатопів. Як абстрактна ментальна структура він дозволяє мовця інтерпретувати ситуацію реальної дійсності як якийсь повторюваний динамічний процес. Останній складається з низки епізодів. Як вид концепту когнітивний сценарій дозволяє сформувати окрему категорію – лексико-семантичну групу ономатопів.

Вивчення концепту «звуконаслідування» на лінгвістичному матеріалі відкриває перспективи для порівняльного аналізу різних культур, виявлення в них універсального та ідіотетичного.

ВИСНОВКИ

Роль ономапопеї в корейській мові надзвичайно висока і може напряду впливати не лише на загальне розуміння корейської розмовної мови, але й на перекладацьку діяльність в цілому.

Ономапопеї – широка та дуже важлива мовна група, вивченням якої ні в якому разі не можна нехтувати, вивчаючи корейську мову та займаючись перекладацькою діяльністю в її рамках, оскільки дана група використовується в усіх сферах життя, починаючи від повсякденного спілкування і закінчуючи засобами масової інформації та науковою літературою.

Найбільш проблематичною для спеціаліста-корейця при роботі з іноземними текстами є група ономапопей, що зображає суть певного явища, настрою або дії, аналогів котрій немає ні в яких інших іноземних мовах, що викликає різноманітні складнощі для не кваліфікованого спеціаліста.

Однією з найпоширеніших помилок при зіткненні зі звуконаслідуванням в корейській мові є безпідставна впевненість в тому, що є спосіб інтуїтивно дізнатися значення ономапопеї на основі лише знання того, як і за яким принципом вони складаються корейцями.

Підсумовуючи результати роботи можна зробити наступні висновки:

Вивчення ономапоетичної лексики відбувається в руслі питання про походження мови. Існує також звуконаслідувальна теорія, згідно з якою звуконаслідувальні слова були першими, які вимовила людина.

Звуконаслідування – це слова, які передають звуки живої та неживої природи, фізичні та емоційні стани, рухи, дії та стани предметів. Корейська мова володіє достатньо великою кількістю ономапоетичних слів, котрі широко використовуються як в усній мові, так і в письмі. Звуконаслідування також часто зустрічаються в художній літературі для передачі повної картини розповіді.

Звуконаслідувальні слова виконують ряд стилістичних функцій:

- часто використовуються для створення комічності;
- можуть стати яскравою характеристикою персонажа;
- виступають як допоміжні засоби, що підсилюють враження, для опису природних явищ, пір року;

- лежать в основі багатьох антропонімів;

В плані методів дослідження виділяють декілька підкласів: проведення опитувань або експериментів; аналіз мовних особливостей; порівняння з іншими мовами. Незважаючи на відмінність фонетико-фонологічних систем корейської та української мов, існує багато схожих звуконаслідувальних одиниць, наприклад – 앓취 — апчі, 야옹야옹 — няв-няв, 땡땡 — дзень-дзень.

Система звуконаслідувальних слів настільки розвинута в корейській мові, що в українській часто виникають труднощі при перекладі.

Найбільш продуктивними способами перекладу є:

- Запозичення, тобто передача іншомовного слова шляхом транслітерації;
- Описовий переклад звуконаслідувань;
- Підбір еквівалента звуконаслідування на мові перекладу.

Окрім цього ономаіопея часто зустрічається в літературі. Щоб впливати на читача естетично, автору, як правило, недостатньо спиратися лише на звучання тексту. Музичний ефект художнього твору досягається в єдності звучання та значення. Фонетичне оформлення відіграє надзвичайно важливу роль, яка особливо проявляється в поетичному мовленні. Тому поети та прозаїки часто використовують різні звуконаслідування або звукоіимволііми.

Результати нашого дослідження можуть бути використані на курсах лексикології корейської мови, у підготовці перекладачів і викладачів корейської мови, а також при розробці інноваційних методів з опанування іноземної мови. У сучасному мовознавстві це дослідження виступає як внесок до загальної теорії фоносемантизму і здатне висвітлити соціальний та культурологічний контекст опису лексики, загальні принципи впливу звуків на процес опанування мови та лексико-семантичні і стилістичні зв'язки різних мов.

Для корейської мови характерна наявність великої кількості звуконаслідувальної лексики. І сьогодні корейська мова продовжує поповнюватися новими звуконаслідуваннями, знання яких потрібні перекладачам в будь-якій сфері діяльності.

초록

이 작품은 한국어 의성어에 바쳐진 작품이다. 좀 더 구체적으로, 이것은 현상으로서의 한국어 의성어에 관한 기사다. 한국어 의성어의 발달과정을 기술하였다.

이 문서는 한국어 의성어, 두 부분, 결론, 역사 및 사례 연구에 대한 정보를 포함하다.

1부에서는 의성어의 기원, 정의 및 분류를 제시하다.

2부에서는 의성어 어휘 연구의 구조와 연구 방법을 다룬다.

이 작업의 목적은 한국어 의성어를 연구하는 것이다. 과학적 출처의 정교화 및 비교 방법에 기반한 자체 연구.

실용적인 의미는 의성어를 사용하고 번역하는 기술을 더 깊이 이해하고 개발하기 위해 얻은 결과를 적용할 수 있는 가능성에 있다.

한국어는 의성어 어휘가 많은 것이 특징이다. 그리고 오늘날 한국어는 모든 활동 분야의 번역가에게 필요한 지식인 새로운 소리 모방으로 계속해서 보충되고 있다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Воронин С.В. (1990) *Звукоподражание/Лингвистический энциклопедический словарь. Російсько-український словник.*
- Воронин С.В. (1982) *Основы фоносемантики.* Изд-во Ленингр.
- Возний Т.М. (1981) *Словотвір дієслів в українській мові в порівнянні з російською та білоруською мовами.* Львів : Вища школа.
- Ганич Д. І. (1898) *Російсько-український словник.* К.: Радянська школа
- Гаценко І.О. (2003) *Типологічні особливості звуконаслідувальних слів (на матеріалі української, російської та англійської мов).* Інституту мовознавства імені О.О. Потебні.
- Жанчіпова Д.Б. (2010) *Корінь корейського звукосимволічного слова.* Вісник Бурятського державного університету.
- Єрмоленко С, Тодор О (2001) *Українська мова: Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів.* К.: Либідь
- Левицкий В.В. (2006) *Семасиология.* Винница : Нова Книга
- Мацько Л. І. (1982) *Стилістичні функції звуконаслідувальних слів.* Л.: Изд-во Ленингр. ун-та.
- Карпенко Ю.О. (1991) *Вступ до мовознавства.* К. – Одеса.
- Концевич Л.Р. (2001) *Кореєзнавство. Вибрані роботи/Л.Р. Концевич.* М.: Видавничий дім «Мурашка-Гайд»
- Кочерган М. П. (2003) *Загальне мовознавство: підручник.* Київ: Академія.
- Кушнерик В. І. (2011) *Фоносемантизм у германських і слов'янських мовах.* Чернівці.
- Пак Г.А. (1958) *Образотворчі слова в корейській мові.* Ленінградський державний університет ім. А. А. Жданова.
- Kim Young Seok. (1988) *Ideophones in Korean: A Nonlinear Analysis by Yong-Sok Kim. Linguistics in the Morning Silence/Linguistics Society of Korea.* - Seoul: Hanshin Publishing House.
- Martin S.E. (2005) *Phonetic symbolism in Korean. S.E. Martin/American Studies in Altaic Linguistics / ed. N. Poppe.* – Bloomington : Indiana University Press